

TUSSEN TASTBAAR EN VIRTUEEL

Zoals architecten tegenwoordig een gebouw in 3D kunnen ontwerpen, zo kan de hedendaagse beeldhouwer gebruik maken van computeranimaties om een kunstwerk te scheppen. Sommige kunstenaars gaan helemaal op in de moderne techniek, maar voor Nick Ervinck zijn de digitalisering en virtualisering extra mogelijkheden en geen vervangers van het oude ambacht. Software en beitel zijn alle twee instrumenten, de artistieke traditie waarin hij geworteld staat is voor hem even bepalend als de high tech toekomst die zich ontvouwt. The Art of Living sprak met een succesvolle vernieuwer die eerst en vooral een geslaagder verbinder van tijdperken is.

WARSUBEC 2009, fotograaf Tom De Visscher (Zebrastraat, Gent, Foundation Liedts-Meessens)

In het voorjaar van 2016 lopen er maar liefst negen tentoonstellingen van het werk van Nick Ervinck. Zijn sculpturen zijn onder meer te zien in het Zuid-Franse Sète en bij Mercedes Benz in Berlijn, in de Warande in Turnhout en in Paleis Soestdijk in Baarn. Alleen al het opbouwen en afbreken van zoveel exposities vergt veel aandacht en spierkracht. De vijfendertigjarige beeldhouwer heeft de voorbije jaren veel moeten investeren in onder andere een spuitcabine en een magazijn in het West-Vlaamse Lichtervelde, en in het samenstellen en bijhouden van een vaste ploeg van een zestal medewerkers. “De manager en de kunstenaar in mij zijn geregeld met elkaar in conflict,” geeft hij toe. “Maar eigenlijk is de omvang van mijn bedrijf niet bijzonder. Rubens had wel twintig assistenten in dienst en sommige hedendaagse kunstenaars hebben een veelvoud daarvan. Ik heb mijn medewerkers vooral nodig voor de uitvoering van mijn ideeën. Andere beeldhouwers besteden dat aspect van hun werk uit aan bedrijven, maar mijn kunstwerken vereisen zoveel specialisme dat de ondernemingen aan wie ik vroeger die opdracht gaf me hebben gezegd: dat kunnen wij niet meer.”

NIEBLOY 2009, fotograaf Pieter Huybrechts

NABEKIESAV 2013-2014, fotograaf Peter Verplancke

Sculpturen binnen sculpturen

Sommige bedrijven durven het juist wél aan. Dat geldt voor Materialise in Leuven, alsook Stratasys. Daar staan tientallen 3D printers die producten overall in de Benelux in staat stellen hun producten te laten printen in drie dimensies. Er werken zo'n zestienhonderd mensen bij Materialise, wat een aanwijzing vormt voor de vlucht die het printen in drie dimensies begint te nemen, maar Nick Ervinck is niet zo zeer geïnteresseerd in wat de ultramoderne machines nú kunnen maar wat er morgen mogelijk mee zal zijn. “Ik krijg van Stratasys de kans kunstwerken te printen met machines die nog niet in gebruik zijn. Zo hebben we allebei profijt: voor mij komen er nieuwe mogelijkheden –bijvoorbeeld tot het maken van sculpturen binnen sculpturen – en Stratasys verkrijgt testresultaten.”

Eén stap overslaan

Maar hoe spectaculair de mogelijkheden van computeranimatie en 3D printen ook mogen klinken en ogen, het zijn voor Nick Ervinck middelen, nooit doelen op zich. De kunstenaar is blij dat hij alle traditionele beeldhouwtechnieken heeft geleerd, naast een aantal aanpalende, zoals fotografie en vormgeving. “Ik ben niet geïnteresseerd in vernieuwing om de vernieuwing. Het moet iets toevoegen. Vóór de computer op het toneel verscheen moest een kunstenaar een beeld in drie dimensies in zijn hoofd uitdenken, dat dan reduceren tot twee dimensies als hij het schetste op papier en tenslotte weer in drie dimensies vormgeven. Door direct op de computer te ontwerpen in drie dimensies sla je die stappen van reductie en uitvergroting over. Maar – het gebruik van software ontslaat je nog niet van de verplichting een juist onderscheid te maken tussen wat een goede en een slechte lijn is. De software kan het creatieve proces niet van je overnemen.”

WARSUBEC 2009, fotograaf Tom De Visscher (Zebrastraat Gent, Foundation Liedts-Meessens)

Visuele overdosis

De creativiteit moet constant worden aangescherpt. Nick Ervinck is nog altijd een van zijn docenten op de kunstacademie van Gent dankbaar, omdat die geregeld een minieme wijziging aanbracht in de kunstwerken van zijn studenten en dan naging of ze dat hadden opgemerkt. Het leerde hem dat ieder detail er toe doet. Daarnaast zit het oeuvre van Ervinck boordevol verwijzingen naar de kunstgeschiedenis. Hij staat bijvoorbeeld bekend voor het creëren van ruimtes binnen zijn sculpturen, maar hij is zich er terdege van bewust dat Henry Moore de eerste was die opzettelijk gaten maakte in beelden. "Je kunt niet dagelijks het warm water uitvinden en dat hoeft ook niet. Wij zijn onderdeel van zo'n enorm rijke traditie dat het waanzin zou zijn die níét te omarmen. Al tijdens mijn jaren aan de academie waren er medestudenten die zich bewust afsloten van de artistieke traditie. "Ik ben niets gaan bekijken, niets gaan opzoeken. Dit kunstwerk komt helemaal uit mezelf voort," zeiden ze dan trots. Maar ik vind dat je bij wijze van spreken eerst álles moet hebben gezien wat ook maar in de buurt van jouw concept komt en dan pas kunt bepalen of het iets toevoegt of niet. Daarom ben ik ook een enthousiast museumbezoeker. Ik heb in Berlijn wel eens zoveel musea achter elkaar bezocht dat ik een visuele overdosis kreeg en ik daarna een dag in bed moest liggen. Onophoudelijk kennis opdoen, nieuwsgierig zijn, dat blijft mijn uitgangspunt."

CIRBUATS, 2011-2013, (Zebrastraat Gent, Foundation Liedts-Meessens)

Tot leven komen

Samenwerken met architecten en wetenschappers is een welkome manier om die drang naar kennis te bevredigen. Ervinck deed dat bijvoorbeeld met Professor Ton De Nijs van de landbouwuniversiteit van Wageningen. Het resultaat is een sculptuur van een aardbeienplant. Je hebt niet veel fantasie nodig om hierin een uitbeelding te zien van het groeiproces zelf. De lijnen om de vruchten en bladeren heen lijken een verbeelding van de beweging die de cellen maken om tot de vormen en kleuren te komen die wij uiteindelijk waarnemen. Dat geldt zelfs voor de pot waarin de plant staat. "Ik heb die welbewust gebaseerd op de kandelaar in een oude Disney tekenfilm, op het moment dat die op het scherm tot leven komt. Tegelijkertijd herkennen we verwijzingen naar het 18de eeuwse porcelein van Meissen." verduidelijkt Nick Ervinck. Zo vormt dit beeld ook een prachtige illustratie van de synthese tussen traditie en vernieuwing, tussen het gebruik van ambachtelijke en virtuele technieken. De sculptuur lijkt een stilleven van een aardbeienplant, is echter in werkelijkheid evengoed een uitbeelding van de innerlijke processen die tot plantvorming leiden. Zo gaan ook de tastbare en de virtuele wereld in elkaar over.

NABEKIARTS 2013-2014, fotograaf Peter Verplancke

BOLBEMIT 2013–2014, (Clarenhof Hasselt, AZO architects)

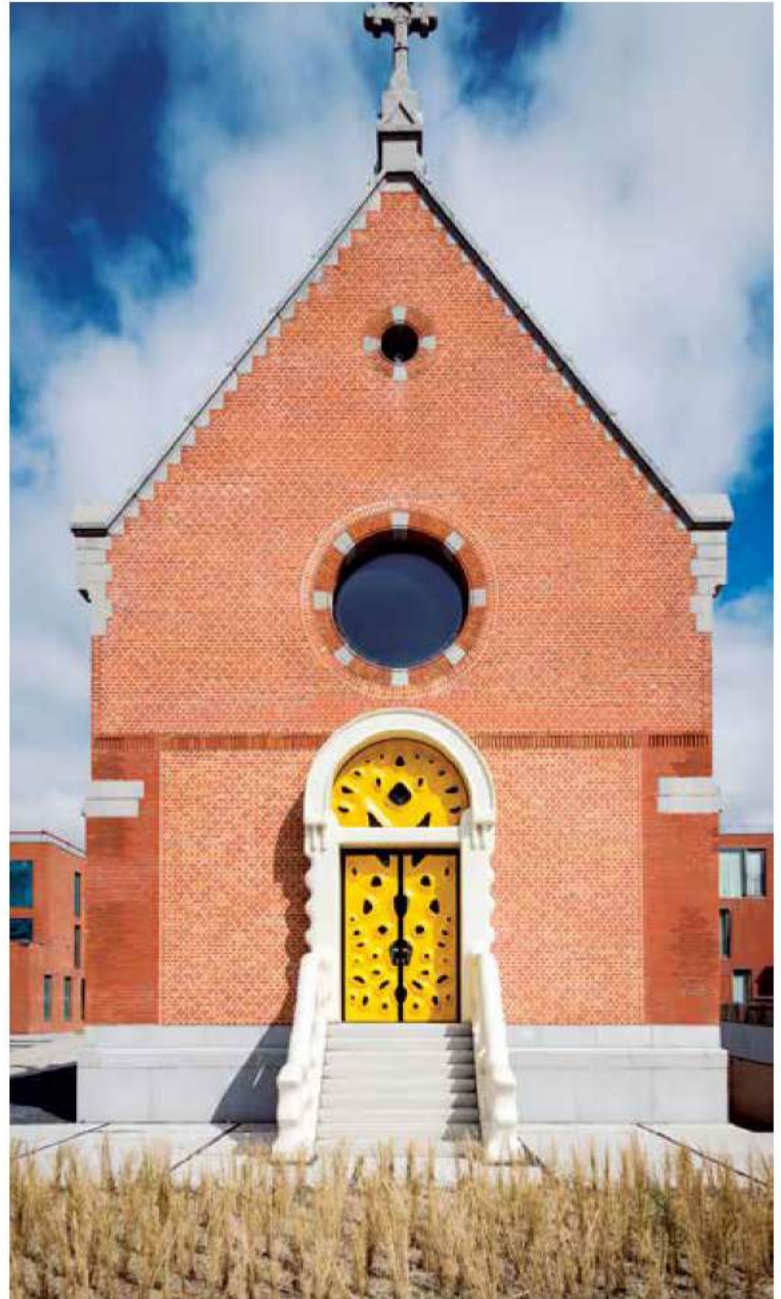
De vrije loop van de fantasie

De kunst van Nick Ervinck staat ver van alle clichés. Ze oogst veel waardering in binnen- en buitenland, zowel van kunstkeners als van liefhebbers. Opvallend, maar bepaald niet verrassend, is de belangstelling van architecten, omdat sommige van zijn monumentale werken gebouwen verfraaien aan de binnen- of buitenzijde. De vele academische beschouwingen die aan zijn oeuvre zijn gewijd plezieren hem, maar een goed begrip van de kunsthistorische en technische lijnen is geen noodzakelijke voorwaarde om van een werk te genieten. Voor Nick Ervinck moeten zijn kunstwerken de kijker voldoende aanleiding bieden zijn fantasie de vrije loop te laten: “Zo’n analyse mag het in dat opzicht niet doodslaan. De uiteindelijke waarde van het werk zit in het genieten van de mensen die er in de openbare ruimte of in hun woning mee geconfronteerd worden.”

Boekhouder versus beeldhouwer

Tijdens zijn samenwerking met de hoogleraar aan de landbouwuniversiteit raakte Nick Ervinck gefascineerd door de manier waarop wetenschappers via genetische manipulatie het voedsel van morgen gestalte geven: “Ik zag de zoektocht naar vierkante meloenen: ideaal voor het transport ervan maar ook voor het snijden in plakjes. Maar ik besepte ook dat wortelen en komkommers er oorspronkelijk heel anders uitzagen. Wij zijn het die ze tot die langwerpige groenten hebben gemaakt. Het tegenstrijdige is dat veel mensen die tegen genetische manipulatie zijn een natuurlijke wortel of komkommer niet eens zouden herkennen als hij onder hun neus werd geduwd, laat staan opeten. Daarom voelde ik me ook vrij mijn interpretatie van de aardbei te geven en hiermee een discours te open.” In ideeën en techniek omarmt deze kunstenaar de toekomst, gunt hij de kijker een blik op de wereld van de komende jaren, maar in zijn verleden is er niets dat duidt op een carrière als kunstenaar. Zijn vader is garagegast, zijn grootvader was landbouwer en aanvankelijk wilde hij zelf boekhouder worden. Boekhouder versus beeldhouwer – is er een groter tegenstelling mogelijk? Maar misschien is die boekhouder in spé toch een onderdeel van de manager en ondernemer Nick Ervinck, en verklaart dat vruchtbare samengaan met de kunstenaar de gestage opmars van de laatste. Hoewel zijn haar hier en daar al met grijs doorschoten is, is de beeldhouwer nog jong en heeft hij de top van zijn kunnen nog lang niet bereikt. De armen van Nick Ervinck kunnen nog lang en ver in de toekomst reiken om die in de meest fantastische en schitterende beelden nu al voor ons gestalte te geven.

Tekst: Jeroen Kuypers

IMAGROD 2010-2012, (MILHO Oostende), fotograaf Luc Dewaele

Nick Ervinck, fotograaf Bob van Mol

Studio Nick Ervinck

Kortemarkstraat 67
8810 Lichtervelde

Contact:

Email: info@nickervinck.com
Tel: +32 51 620 437

Voor meer informatie:

www.nickervinck.com
www.nikipedia.be